

Utorok 17.6. 2014 Koniec školského roku

Hneď po návrate z Korziky nás čakali posledné 2 týždne v Busy bees a koncoročné vystúpenie. Milla mala úlohu dažďu, čo predýchavala dosť ťažko. V podstate sa tam ukázala len raz a aj to bez slov. Videla som, že je sklamaná. Chcela byť princezná... život je ťažký... A keďže 2 týždne vymieškala, ušla sa jej iba miniúloha. Vystúpenie nakoniec dopadlo dobre. A ešte lepšie bolo deckám na pikniku, čo nasledoval v záhrade u jedného zo spolužiakov. Vyšantili sa do sýtosti.

Hneď na druhé ráno som našla Mille vši. Dospelé, asi do 10 kusov. Veľké 1-2 milimetre. Keďže som v živote nevidela živú dospelú voš, myslela som, že sú to blchy. No, nájdené

vajíčka ma uistili. Jasné, že nasledovalo odvšivenie. Šampón, vyčesávanie, nahriaty ocot, vyváranie bielizne a aplikácia levandulového oleja. Do 3 dní nemala ani jednu hnidu a ja som spokojne oddychovala. Tato pridal komentár: „V utorok má znovu školu...“ Poteší. Zavolať som Milliným 3 najlepším kamoškám a zistila, že ich dostala od Lamie. Jej mama by ani nevedela, že ich má plnú hlavu, ak by som jej nezavolať. Tata som ostrihala čo najkratšie. Arlan bol čistý. Ja som sa našampónovala, ale aj keď som nič nemala, neviem sa zbaviť pocitu svrbenia.

Minulý piatok dala Milla zbom učiteľkám v Busy bees. Nasledujúce 3 týždne bude chodiť 4x v týždni iba do Saint Thomas. Aspoň menej behám. Musím viac oddychovať, pretože mám časté kontrakcie. Podľa ultrazvuku je krčok maternice skrátený. Je len otázka času, kedy sa začnem otvárať. Dúfam, že vydržím do 39. týždňa, čo bude 5. júla. Gwen bude malé bábätko, asi ako Milla, no, keď sa narodí skôr, budú jej dôležité gramy tuku chýbať.

Utorok 24.6. 2014

Milla sa drží statočne, aj keď žobroní, aby som ju na obedy brala zo škôlky domov. Tých 6x ešte vydrží. A mne je tiež lepšie, keď mám viac oddychu. Stačí mi, koľko treba behať za Shrimpiem. Minulú sobotu sme mali posledný husľový koncert. Milla sa zabavila s učiteľkiným synom Saelom a tato bystril zrak. Zdalo sa mu, že Milla flirtuje... v jej veku. Tato začína byť paranoidný. Už len flinta mu chýba.

V nedeľu doletela babina aj prababka zo Štitár. Chladnička je plná klobások a iných dobrôt. Tato plánuje rozlúčkovú párty vo firme s názvom klobásková. Pozval na ňu 40 ľudí, takže budúci týždeň sa po nich len tak zapráši. Arlie si babinu

užíva. Neustále jej rozpráva a babina musí robiť tak, ako chce on. V tom teple ju riadne ubehá. Prababka prišla pripravená na pečenie. Práve kysne cesto na jej vychýrený tvarohový koláč. Zalizovať sa budú všetci. Aj Gwen. Včera som absolvovala konzultáciu u anesteziológa a som zahľásená na kliniku. Kedy to príde?

Utorok 1.7. 2014 Princezna Žabožrútko

Dni s maminou preleteli ako voda. Deti si užili. Hlavne Milla výpredaje, čo práve začali. Naopak, prababka sa neskutočne tešila naspäť. Verím, v jej veku je najlepšie v svojej každodennej rutine. Zvládla to statočne, aj let. Jeden deň pobehala najznámejšie parížske kostoly a potom už do centra nechcela ani za svet. Zato sa realizovala v kuchyni. A v deň odchodu dokonca vstávala o 5.30, aby zamiesla kysnuté cesto na marhuľový koláč. To je servis.

Po ich odchode prišlo čakanie na princeznu Žabožrútku – teda Majku, čo sme našli ako pomoc do domácnosti cez inzerát. Milla umývala dokonca aj dlážku v hosťovskej izbe. Myslím, že to bola láska na prvý pohľad. Milla zaspala v jej posteli hneď v prvú noc. Majka je učiteľka 2. stupňa základnej školy z východu Slovenska. Podľa pokojného prístupu usudzujem, že to s deťmi vie. V prvý večer ma prekvapila rýchlosťou v kuchyni. Bez pýtania po večeri umyla riady, napriek pokročilej hodine a dlhej ceste k nám.

Štvrtok 3.7. 2014 Olala, ale tlačí

Dnes sme čakali v gynekologickej čakárni 4 rovnako tehotné ženy. Každá z nás sa snažila si nájsť tú svoju polohu, keďže lekár bral pacientky s hodinovým meškaním. Nakoniec som sa dočkala. Výsledky krvi aj sterov negatívne. A to som bola presvedčená, že mám určite nejakú infekciu. Gwen sa hmýrila a hmýrila. Lekár hneď zahlásil: „*Olala, tá je ale nízko.*“ Hej, iba som mu spomenula, že mám pocit, že sa ide pretlačiť cez hrádzu a konečník. Ďalší termín som ani nedostala. Hugo Boss tipuje, že do 10-15 dní porodím, tak nie je treba. A keby aj nie, mám 12. volať a potom sa stretneme v nemocnici. Gwen predviedla ako vie robiť kontrakcie, tlačiť a hodila jednu otočku. Má 2,6 kg, ale agilitu akrobata. Tak uvidíme, kedy sa to všetko spustí.

V každom prípade som pokojná aj vďaka prítomnosti Majky. Som si istá, že sa o všetkých dobre postará. Deti si na ňu zvykli a myslím, že Slavo tiež. Už ani nevnímam, že je nás viacej. V posledných dňoch sa aj taj zapodieval svojou rozlúčkovou párty v práci, na ktorú pozval 40 ľudí. Pripravili sme mu 4 druhy pomazánok, 3 kilá klobás. Nakúpil zeleninu, bagety a koláče, spolu s orieškami a nealkom. Pripravil si aj zábavnú prezentáciu, čo za 4 roky vo Francúzsku získal a čo sa naučil. Bolo to zábavné, žiadne suché fakty a tak sa celý čas kolegovci vrátane šéfov smiali. Zjedlo sa takmer všetko. Tato bol spokojný. No, už v ten večer na neho doľahol nejaký smútok. Naozaj odchádzame. Už budúci mesiac. 4 roky preleteli ako voda.

Štvrtok 17.7. 2014 Ved' už rodíte

Pomaly si začínam uvedomovať, že Gwen je už tu. Nervozita posledných dní sa dala krájať. Očakávaný víkend 12.-14. sa vliekol pomaly a po pôrodných bolestiach ani chýru ani slychu. „*Ako zvládnem*

sťahovanie, ktoré je už o mesiac, ak si pobyt v bruchu predĺži?“ Okrem toho som posledné 3 týždne v noci takmer ani nespala. Drobec kopal o 106 a tlačiiiiil. „Ak neporodíte do 15., zavoláte mi a dohodneme sa na vyvolaní,“ uškrnul sa Hugo Boss pri poslednej prehliadke. S malou dušičkou som vyťukávala číslo. „Hm, zajtra nemôžem, na štvrtok mám naplánované 2 pôrody, v piatok na klinike nie som a v sobotu rodiť nechcem. No, nič, prídite za 2 hodiny a pozrieme sa na to,“ ukončil svoju rozvahu.

Zložila som telefón a začala dávať inštrukcie pripravujúc hrniec na rajčinovú polievku. Za 2 hodiny môžem začať rodiť a rodina je bez večere. Majka nachystala medzitým deti. Zlatý človek. Ani ma nenapadlo sa stresovať. Vedela som, že sa o nich dobre postará. Odviedla som ich na ihrisko a vykročila do ordinácie Huga Bossa.

S úsmevom mi oznámil, že som otvorená na 4 cm a bábo je riadne dolu. Spýtal sa, či mám nejaké kontrakcie, zrovna jedna prišla. Vyvali oči a podľa hmatu mi vraví: „Ale veď vy už rodíte. Pošlem vás pekne do nemocnice na monitoring a keď nezačnú pravidelné kontrakcie, ráno vám pomôžem.“ Len, čo som vyšla z ordinácie, pocítila som riadne stiahnutie v zadku. Ako pri Arlanovi. Treba volať tatovi. Ten ešte stihol poslať mail šéfovi a kolegom, že už ide rodiť.

Po ceste z ihriska sa zastavujeme na finálny nákup, aby mala Majka všetko na super rýchle obedy a večere. Cesta domov je dlhá, predlhá, tiež sme si mohli vybrať nejaké bližšie ihrisko. Mám chuť sa zavesiť na každú lampu. Na okoloidúcich sa usmievam cez zuby a Mille vysvetľujem, že som v poriadku. Nevie, či Shrimpie niečo tuší...no, pri večeri vymýšľa. Naládujem sa rajčinovou polievkou s kopou syra, dobalím posledné veci a snažím sa upokojiť excitovaného tata.

Na pôrodnici ma na 2 hodiny napoja na monitoring. Kontrakcie sú pravidelné. Stará sa o mňa mladá pôrodná baba Mathilde. Netuším, či dostala inštrukcie od Huga, čo sa chcel túto noc ešte vyspať, no, potom mi prináša 2 čípky na zastavenie pôrodu a eskortuje ma na izbu. Netušila som, že sa dajú pôrody aj oddialiť. Ak by sa kontrakcie vrátili, mám sa ozvať. Tata pošlem domov sa vyspať a sledujem hodinky. Je 22h. O 23h sú bolesti pravidelné a bolestivejšie. O polnoci som si istá, že určite rodím a vydám sa o poschodie nižšie, kde nasledujúce 2 hodiny tancujem brušné tance na uvítanie bába a skáčem na fitlopte. Som jediná, čo rodí, všade je ticho. Som otvorená na 5 cm. Uf po 8 hodinách som sa pocunula iba o 1 cm. Neklesám na duchu. Mathilde mi ponúka epidurál, lebo ďalší monitor ukazuje silné kontrakcie každé 2 minuty. Sľubuje mi, že pôrod bude rýchlejší.

Prichádza postarší chlapík, čo mi napadne chrbticu bez čakania na kontrakciu a rozlúči sa so slovami: „Užite si ju.“ Po hodine som stále na 5 cm. Mathilde mi praská vodu a napolohuje takmer do priameho sedu, aby sa dieťa posunulo dolu. To, čo nasleduje som neočakávala. Cítim bolesť. Epidurál prestáva zabrať, jeho účinok sa posúva do pravého stehna, ktoré vôbec necítim. Bolesti rastú a do 15 minút začínam listovať v pamäti, ako dýchať. „O, o, o.“ Rozpamatávam sa. S každým „o“ posúvam Gwen nižšie. Za hodinu sme na 8 cm a ručím riadne. Mathilde volá Slavovi domov: Keď ho zbadám medzi dverami, snažím sa „o“ posunúť o oktávu nižšie, aby som ho nevyplašila.

S vytreštenými očami ma chytá za ruku a pýta sa: „Nemáš epidurál?“ „Nefunguje,“ sucho konštatujem snažiac sa pozbierať medzi partami monotónnej opery. „O“ už nezaberá. Mathilde rýchlo inštaluje hrazdu na nohy, káže vydychovať ako cez slamku a volá Huga Bossa. Gwen sa tlačí von. Nedokážem to ovládať. Sama vychádza von a o 4:56 ju mám na bruchu. Vydáva malý plač, otvorí oči a rýchlo sa upokojuje. Tato si

sadá na zem a pýta si piť z vodovodného kohútika. Po chvíli vstupuje Hugo Boss v bielej košeli a bez svojich zelených gumákov. Už ma len zašije. Cítim každý steh.

V mysli bilancujem:

1. Tato tu bol len posledných 20-30 minút, takže asi neutrpel veľkú psychickú ujmu.
2. Hugo Boss prišiel neskoro a nestihol ma nastrihnúť. Na zašitie mu stačia nejaké 3 štychy. Hádám si sadnem skôr ako po 4 týždňoch.
3. Prežila som pôrod bez fungujúceho epidurálu. Trval iba 11 hodín. Som unavená ako kôň a hladná.

Nasledujúce 2 hodiny je Gwen prisatá ako pijavička. O 7h nás prevádzajú na izbu, kde netrpezlivo čakám na raňajky, aby som následne upadla do spánkovej kómy. Vďaka Bože to bol zážitok.

Piatok 18.7. 2014 Gwenael

Práve som zistila, že na oboch polkách zadku mám obrovskú modrinu v tvare polkruhu. Pôrod je teda riadne sado-maso, zaškerím sa do zrkadla a poriadne zatiahnem ortopedický pás. Snažím sa ho mať celý deň, aj keď koža pod ním riadne svrbí. Mám pocit, že šitie bolí menej ako po 2 predchádzajúcich nástrihoch. Príroda je príroda. Sedieť sedím, opuchnutá som. Možno to mám len lepšie spracované v hlave.

Gwen je spachtoš, tak oddychujem celý deň. Teda buď ležím, alebo jem. Hotelová strava 4x denne sa ani nedá stráviť. Obrovské porcie, ktorých mi je ľúto, lebo ich neviem zjesť, nechávam pre tata. Ak tu žena spraská všetko, tak po 5 dňoch odchádza asi s predpôrodnou váhou. Kúcharovi by som vytkla iba to, že nemá ani šajnu o tom, čo môže jesť kojaca matka. V stredu som mala rybu so zelenou fazuľkou a včera mäso s pareným karfiolom. 1. noc sme sa obe natrápili, tak som karfiol zjedla aspoň očami.

Gwen sa podobá na Millu, no nemá tak predĺženú hlavu. Čierne vlásy jej určite vypadajú. Má rovnaký pohľad, iba iné grimasy pri natáhovalí sa. Dlhými nechtíkmi sa vie riadne poškríbať, tak ju hneď nakladám do spacieho vaku „Naše najlepšie nealko pivo“ bez otvorov na ruky. Sem-tam sa rozčuľuje, no pomaly si na kazajku zvyká. Uši má stále akoby prilepené o hlavičku. A po kom má nechty na nohách? Po mne, pekné aj na malíčkoch.

Milla sa dostáva do roly veľkej sestry rýchlo. Chce skontrolovať plienku, potrebuje vidieť jej chodidlá a túži ju okamžite prezliecť. Keď sme povedali, že inokedy, aspoň ju chce držať na rukách. Neskutočné, že aj ona bola taká malá. Arlan dal malej sestre pusku, pohladkal ju po hlavičke a dal si prst na ústa s doširoka otvorenými očami ukazujúc „Pssst, sleeping“. Následne objavuje gombíky na ovládanie postele a je vo svojom.

Pri pohľade na všetkých 3 si uvedomujem, že to bude riadny zaberač. Vďaka Bohu za Majku, ktorá s pokojom Angličana sedí na stoličke a pozoruje celú situáciu. Dúfam, že ju táto živelnosť neodradí od vlastnej rodiny. Vravela, že deti skúšajú hranice. Dostala plné právo na zvýšený hlas a možnosť „bud“, alebo“. Uvidíme, ako to na krpcov zaberie.

Behom dňa znovuobjavujem zabudnuté. Pri papaní zaznie salva a po chvíli cítim známy kyslastý zápach. Praženička skončila na tom správnom mieste. Nasleduje elegantný grg a blažený výraz tváre.

Tatko dnes zadnou ľavou vybavil rodný list. Kým Arlanovi chceli dať meno Valkovičová, Gwen chceli volať Vinkovič. Riadne sa zapotil aj pri vysvetlení, prečo nie Gwenaelle, ale Gwenael. Kým 1. je francúzska ženská verzia, 2. je bretónska forma pre oba rody. Takže oficiálne vitaj naša mala Bretónka Gwenael Vinkovičová. Hádám sa ti to meno bude páčiť a ostane pre teba „biela, čistá, šťastná, princezná“. Dostala som i bolestné od tata. Náušnice a prsteň od orkneyskej (škótskej) návrhárky Sheilly Fleet, z jej novej kolekcie „Snowdrops“ (snežienky).

Štvrtok 24.7. 2014 Ako sa dostať na ihrisko s 3 deťmi

Nakladám si druhú porciu čokoládovej zmrzliny. Dnes si ju zaslúžim. Je takmer pol desiatej a deti je ešte počuť. Dnes dali zabráť hlavne Milla s Arlanom. Mali uplakaný a podráždený deň. Gwen sa nado mňou zľutovala a takmer celý ho prespala. Tato má „zapíjaciú party na počesť prírastku do rodiny“, kde pozval najvyšších šéfov. Netuším kedy a v akom stave príde.

Dnes som sa vydala 1. x so všetkými tromi do parku na ihrisko. Podotýkam, že bežne sme sa tam dostali tak za 10 minút s tým, že Shrimpie bol v bugyne. Gwen naložená v kočičku, na jednej strane kočičku Arlan, poslušne sa držiak rukoväte a na 2. trucu Milla. Vytočilo ju, že mašľa na šatoch nebola podľa jej predstáv. Previazala som ju 7x a potom som to vzdala. Milla ronila krokodílie slzy a ja som jej zlostne oznámila, že jej mašľu budem ignorovať. Doposiaľ sme stáli každých 5 metrov a prevážovali. Ako chameleon som musela jedným okom sledovať Arlana, čo si sem-tam odbehol na cestu. Ale inak sa mu držanie kočičky celkom páči. Cesta nám trvala cez 20 minút a môj pulz miestami presahoval 200, to som si istá. Zvládli sme to. Dokonca aj kojenie v parku, vďaka prikrývke na dojčenie, čo si jednoducho hodím okolo krku. Super vecička. Naspäť sme išli už s Majkou. Po dokonalej a bleskurýchlej letnej búrke, kedy nás premočilo do poslednej nitky. Takže bolo menej strachu a viacej rúk, hlavne pri prechode cez cesty.

Inak sa dni zdajú už trochu jednoduchšie. Vďaka Majke, ktorá sa postará o servírovanie jedla, kým ja obsluhujem Gwen. Ako na potvoru chce jesť vždy vtedy, keď je čas obеду alebo večere pre ostatných. Alebo potrebujú kakať všetci naraz. Dnes večer dala salvu Gwen, o pár sekúnd kričala Milla: „Mamiiii, utrieť, kakala som.“ A podľa smradu som vedela, že pustil aj Arlan. Koho najskôr? Čo budem robiť, keď budem sama?

Aby som zmenila myšlienky, začala som pripravovať sťahovanie. Triedenie a vyhadzovanie zbytočností, označovanie vecí, čo pôjdu do Stupavy a Branču, balenie detských vecí do krabíc je takmer na dennom poriadku. Okrem toho sme začali s drhnutím bytu. Kúsok po kúsku, ešte máme 20 dní....

Piatok 15.8. Au revoir Paris

Posledné dni v Paríži išli rýchlosťou blesku. Jediné, čo si zo všetkého zreteľne pamätám, bolo odškrtačovanie úloh na podrobnom zozname. Pomaly som si tam musela značiť aj to, kedy ísť na toaletu, inak by som zabudla. Môj mozog pracoval na plné obrátky, aj napriek evidentnej strate šedej kôry, spôsobenej tehotenstvom, pôrodom a následným kojením. Majka bola nekutočná opora a do zoznamu, či už úloh alebo i toho obyčajného, nákupného, vždy dopísala, čo som zabudla. Okrem toho sme mali niekoľko rozlúčkových návštev. Na pár večerí sme boli pozvaní my a 2x sme mali pár ľudí na palacinky.

Na posledný týždeň jej prišla sestra Stanka a najlepšia kamarátka Lenka. Bolo nám veselo. Dievčenské bezstarostné štebotanie a smiech naplnil všetky miestnosti. Vybúrila som sa ešte na ich jedálnom lístku, čo mi prinieslo relax pri všetkých tých vybavovačkách. Po celodennom zhone som večer cez prižmúrené oči

pozorovala ich rozžiarené tváre a počúvala bezstarostné rozprávanie. A prišlo mi, že som stará. Stará? Ani nie, skôr unavená...alebo ustarostená? Neustále som rozmýšľala nad blížiacim sa odletom a zoznamom, čo mal ešte mnoho neodškrtnutého. Osobné veci boli pobalené v škatuliach a boxoch. Veci potriedené a všade sa to belilo štítkami s názvom Branč alebo Stupava. Povyhadzovala som všetky zbytočnosti, ktoré by som za iných okolností určite ušetrila a dievčatám som darovala to, čo by sa im mohlo hodiť. Do 1 kufra som zbalila veci na 2 týždne všetkým deťom a sebe a bola som až prekvapená, že je to také jednoduché...nečudo, po všetkých tých baleniach som už profesionál.

Ráno sme sa uslzene rozlúčili s dievčatami a vyrazili. Let bol fuška. Ja na rukách Gwen, ktorá síce prespala takmer celý let, no, výlučne v priamej polohe. Takže som mala po 2 hodinách zdrevenený zadok. Tato mal na starosti Millu a Shrimpieho. Chvála Bohu za tablety. Pozerali takmer celý čas. V aute, po ceste do Štitár mal Arlan super aktívnu 20 minútovú fázu, na konci ktorej zalomil do minúty.

A začalo mi to plne dochádzať. Opustili sme Saint Germain. Chcela som ísť domov. Ale kde je domov? Chcela som ísť do svojej bezpečnej zabehnutej rutiny, ktorú som si za posledné 4 bojovné týždne vytvorila a pomáhali mi prežívať. Ako to zvládnem teraz? Keď budú všetci naraz hladní...čo býva takmer vždy. Keď budú niečo potrebovať a ja budem práve zamestnaná kojením Gwen? Zavrela som oči, nechcela som na to myslieť. Stupava. Náš byt. Všetky zmeny, čo nás čakajú. Chcem ísť späť domov.

Milla s Arlim sa udomácnili okamžite. Záhrada plná prekvapení a dobrodružstiev im náš predchádzajúci život vyfúkli z hlavy za pár okamihov. Hneď na druhý deň sme ich nechali babine a dedkovi a šli vybabovať prvé nevyhnutnosti. Preklad Gweninho rodného listu a kúpa telefónu. Pri 2. operácii som ostala ako obarená, lebo ma operátor zamietol kvôli mojej rodičovskej dovolenke. Je fakt, že s 200 eurým mesačným príjmom som asi nízkolukratívny klient. Tato ten problém nemal.

Arlie medzitým predviedol všetky svoje talenty. Najmä ten, čo sa volá nezmar a absencia pudu sebazáchovy. Pamätám si, že minulý rok som túpla kvôli bazénu. No a tento rok je to ešte horšie. Dnes sa ten kaskadér naučil, že je omnoho jednoduchšie, keď sa rozbehne a do člna v bazéne skočí. Načo by mal čakať, kým ho niekto pritiahne k brehu? Keď sme boli okolo všetci, skok mu nevyšiel a ostal visieť držiak sa lana na boku člna. Bez rozmýšľania som skočila oblečená za ním. Poniektorí sa na tom rehotali ešte aj večer, kým ja som predychávala „skoroinfarkt“. V každom prípade ho nemožno spustiť ani na minútu z očí. Milla dnes odišla s Deniskou do Levíc s tvrdením, že chce ostať týždeň. No a Gwen? Tá sa nechá nosiť aj celý deň na rukách. Po dvoch dňoch zoznámenia sa s

cumľom ho nenávidím, lebo sa rozplače vždy, keď jej vypadne... Ešteže tato má dobrý čas. Prišiel mu Flošo a Christian a na víkend sa odtatárili na beh "Od Tatier k Dunaju".

Nedeľa 24.8. 2014 Ako sa ničia starí rodičia

Byť mimo domu, presnejšie mimo bežnej rutiny, nie je najjednoduchšie. Mám pocit, že som nezorganizovaná, že nič nestíham a dokonca ani neviem, ako sa prehrať s deťmi. Čas v Štitároch prešiel rýchlo. Gwen je momentálne na odvykacej kúre so silnými abstinenčnými príznakmi. Dudlík môže byť iba pri zaspávaní na pár minút a potom sa berie. Dokonca sa mi podarilo kúpiť i taký miniatúrny, skoro vo veľkosti bradavky. Takže je to jednoduchšie. Pred 3 dňami sa jej po zmene značky plienok a krému parádne zaparil zadok, tak ho môže aj cez deň, keď ju bolí. Nespomínam si, že by Arlan s Millou mali niekedy tak vyžratý zadok.

z práce prejavovala verbálne aj neverbálne.

„No, čo chcete? Ukážte, čo máte. Preboha, čo to máte za meno,“ bolo veľmi príjemné. No, nedala som sa odradiť.

V byte je všetko vypratane a vyleštené. Detská izba dýcha novou sviežou modrou a ikvety sú presadené. Viem si predstaviť, ako ich tam všetkých napcháme a byt nebude pôsobiť ako po bombardovaní alebo ako skladisko.

Obhliadky 2 bytov a 2 domov boli zaujímavé. Všetky okolo ceny 160 000 euro v rozlohe cca od 110 do 140 m².

Nakoniec sa nám najviac pozdával dvojdom s malou záhradkou. Slávino sa tam pôjde pozrieť ešte raz budúci týždeň a potom sa rozhodneme. Aj keď sa musím priznať, že sa celkom teším do minibyťku. Už som si všetko presne zorganizovala a navrhla, aby stále pôsobil vzdušne. A trochu mám aj nového záväzku na nejakých 15 rokov strach. Uvidíme.

Deti v Branči vystrájajú. Dedo s babi ich však dávajú do laty a pekne poslúchajú. Shrimpie bol dokonca dnes 2x na šerbli a podarilo sa mu vycikať. Ešte týždeň a hádam to bude už bez bojov a plaču. Milla si užíva rôzne zábavky typu pribíjanie klinec do laty a stavanie žabej farmy. Leto sa zdá je už

nenávratne preč. Teploty v noci klesajú pod 10 stupňov a takmer každý deň prší. Ale nevadí. Neďaleko sa nachádza wellness centrum Podhájska, kam sa im podarilo 2 krát sa ísť vybláznit'. O týždeň prichádza september a začína nová kapitola v našom živote. Nový domov, nová škôlka, nová práca... ups, aby som nezabudla. I nový pes. Spomienka na Paríž. Škótsky seter Joy, od McClayovcov.

Nedeľa 31.8. 2014 Nový byt

Týmto dňom sme oficiálne nasťahovaní v Stupave. Pár posledných dní sme sa nezastavili. Vybal'ovanie, ukladanie, upratovanie. Samozrejme, že príchod sťahovacieho auta sa poposúval. Čo sa dá od francúzskej presnosti čakať. Pár hodín hore-dolu. A nakoniec príde prázdne auto z Poľska a povie: „*My prázdní. Prišli pomôcť vykladať.*“ Fajn, ale kde sú naše veci? Nakoniec prišli namiesto rána až večer o pol siedmej. Ako na potvoru boli všetky veci osobitne zabalené. Ešte aj vedro na umývanie dlážky mali svoju vlastnú krabicu. Poháre boli každý zvlášť obalené v papieri o veľkosti 2 x 2 metre. Kým som rozbalila kuchynské veci, tak som nadávala a snažila sa nemyslieť na ochrancov prírody. Zabrali sme všetky kontajnery vonku a to si takmer všetok bordel sťahovací odviezli so sebou. Všetky veci sme popchali do jedinej vstavanej skrine, čo máme v spálni a zvyšok vecí našlo miesto v plastových boxoch pod posteľou. Neskutočné. Dokázali sme sa zcvrknúť zo 130 do 69 metrov². A ešte je aj voľné miesto v skrini. Len bicykle ostali v Branči. Spolu s nepotrebným nábytkom. Naši dobojovali statočne. Deti im dali zabráť. Na mamine bola vidno únava. Ale viem, že bez ich pomoci by nám všetko trvalo aj 5x tak dlho, lebo by sme postupovali slimačím tempom. Pripravili im super program a každý deň ich vyvenčili do sýtosti. Večer zaspávali po pár minútach. Iba „Akcia šerbel“ mamine nevyšla tak ako očakávala. Je sklamaná. Arlie vzdoruje aj napriek všetkej jej snahe. Vydrží sedieť aj hodinu, no nič nepustí. Hneď ako sa postaví, šup, a už aj je v gatiach.

Pri detskej izbe sme sa vyhrali. Rozmiestňovali sme postele a nábytok, čo sa pri 2,8 x 4 metre veľmi ani nedá. Nakoniec sme našli optimálne riešenie. Tato takmer celý deň montoval nábytok, čo som kúpila pred odchodom z Paríža. Skoro si pritom vyšúchal kožu na prstoch a žiadne skrutky už nechce ani vidieť. Arlie má posteľ ako veľký chlapec. Bez tyčiek. Pripravili sme sa na

1. noc. Predpokladali sme, že bude vybehovať. A smiechu nebude konca kraja. Milla asi 5 x musela na záchod. Medzitým jej Shrimpie skákal po posteli. A potom Milla zalomila. Už je to hodina a Arlieho stále počujem. Asi obkukáva celú izbu. Zapína a vypína svoje svetielko nad hlavou. Nad posteľami im vysia ich vlastné veľké fotografie. Mille sa jej princeznovská skrinka páči. Hneď sa pustila do dekorovania, kým Arlan vyťahoval všetky „znovuobjavené“ hračky. Tiež sme mu zrušili Ikea vysokú stoličku k jedálenskému stolu a má len podsedák. Prvé varenie mi trvalo pomerne dlho, lebo som si nepamätala, kde som čo dala. Akosi mi prišlo všetko odruky a tak som popri varení ešte aj preorganizovala pár vecí.

V tom všetkom frmole sme sa znovu skočili pozrieť na dvojdom....a asi ho zoberieme. Cez mBank by sme dostali super nízky úrok (2,24%) na úver, čo by nás až tak veľmi mesačne nezaťažilo. Jasné, že by sme brali najradšej väčší pozemok, ale keď to tak preberáme, na tých pár rokov, kým sú decká malé, ide hlavne o to, že by mali výbeh. O záhradu by sme sa aj tak veľmi nestarali, lebo by nebol čas. Stačí 1 trampolína, hojdačka, pás vysadených jahôd, rajčín, poprípade čerešňa a budeme spokojní všetci.